

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An quando plures quà graviter, quà leviter alterum vulnerant, sint
omnes irregulares?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

ferere hominem non esse in aliis dubiis irregularem, sed supponere esse irregularem in dubio facti homicidii; cum enim dicat, nullam irregularitatem incurri, nisi sit in jure expressa; in jure autem non sit expressa pro aliis dubiis in aliis materiis, sed solum per præfatos Pontifices pro dubio facti homicidii, idcirco supponit irregularitatem incurri in dubio facti homicidii, non autem in aliis dubiis in aliis materiis. Unde Principium illud in contrarium adductum, quod in dubio tutior pars sit eligenda, respondent Sanch. & Palao cum aliis citatis, intelligendum esse de consilio & decentia, non autem, semper observandum esse de præcepto, ipsūque Pontificem non eō niti tanquam principio necessariō obligante in omnibus materiis, sed ei tanquam optimo consilio innixum id decrevisse in materia homicidii ob specialem indecentiam, quam habet ad Ordines. Præterea principium illud, quod in dubiis tutius sit eligendum, intelligi debet de dubio practico, ut notant S. Antonin. 1. p. 1. 3. c. 10. §. 10. Sylvest. Navar. Henriq. Sanch. & alii, & tunc esse de præcepto, ut si practice dubites, an hęc, & nunc tenearis jejunare, teneris jejunare, dum id dubium non deponitur, aliàs actus fieret cum conscientia practice dubia.

Ex dictis inferunt Sanch. Palao, Bonac. & alii, ob mutilationem du-

biam te non debere irregularem reputare; quia mutilatio, esto disponat ad homicidium, non est tamen homicidium: cum ergo jura in solo dubio facti homicidii hanc irregularitatem Statuerint, non est pœna adeō rigida extendenda ad dubium facti de mutilatione.

Ad 2. Q. Vel plures ex condicto, & consilio alterum graviter vulnerant, vel absque conspiratione, & consilio, sed in rixa repentina inter eos orta? Si plures ex condicto, & consilio lethaliter alterum vulnerent, etsi vulneratus ex unius tantum vulnere moriatur, omnes sunt Rei homicidii, & consequenter irregulares; quia omnes proximè cooperati sunt ad homicidium se se concitando, illudque consulendo, ex qua concitatione, auxilio, & consilio secutum est homicidium, ut docet communis in cap. significasti de homicid. 384

Si verò plures absque conspiratione, & consilio in rixa alterum aggrediantur, & unus tantum lethale vulnus infligat, tunc si nullus cognoscatur, qui vulnus lethale inflixerit, omnes, qui de homicidio dubii sunt, irregulares efficiuntur juxta superius cit. jura. Quapropter Judex ignorans, quis illorum vulnus lethale inflixerit, omnes reputat homicidas, quia omnes rixando deliquerunt, esto non pœna ordinaria, sed arbitraria eos punire debeat, ut multis allegatis docet Covar. cit. Clement. Si furiosus. Si verò

verò certò constet, quis vulnus lethale inflixerit, hunc tantùm esse reum homicidii, & irregularem, docent Sayrus l. 7. cap. 4. n. 13. Hostiens. in C. significasti, Bonac. l. c. Covar. in Clem. si furiosus 2. p. §. 2. n. 3. Tambur, & alii, dummodo constet quismam vulnus lethale inflixerit, & simul constet, alios illud non intulisse; quia infligens vulnus lethale tenetur de homicidio, & non alius; reliqui enim tenentur de percussione, ut advertit Covar. ex textu in leg. cum Mela. §. sed etsi servum, ff. ad leg. Aquil. & in leg. si rixa, ff. de sicariis: cum ergo reliqui liberi sint ab homicidio, liberi etiam erunt ab irregularitate.

Contrarium tamen æquè probabiliter, vel probabilius defendunt, ac tenent Suarez D. 45. S. 3. n. 9. Palao l. c. Navarr. cap. 27. n. 224. Avila 7. p. D. 6. S. 3. dub. 3. Coninch. D. 17. dub. 8. n. 70. aliique cum Gloss. in Cap. si quatuor homines 23. q. 8. existimantes hos cooperatores, etsi nullum vulnus inflixerint lethale, irregulares tamen fore, eò quòd & ipsi suã præsentia auxiliium, & favorem occisori tribuerint, & occisum impederint, ne se defenderet, ac proinde omnes secundùm Canones judicandos esse reos homicidii, & irregulares; & licet secundùm jus civile non puniantur tales, ut homicidæ; benè tamen secundùm Statuta Canonum quoad pœnam

irregularitatis, uti colligitur ex citt. cap. si quatuor homines.

Ad 3. Q. si vulneratus vulnere non lethali ex Medici, aut Chirur-³⁸⁵gi imperitia, seu negligentia, vel ex propria incuria moriatur; vulnerantem irregularem effici, censent D. Anton. 3. p. tit. 28. c. 2. Navar. n. 223. Molina tr. 3. D. 32. Heniq. l. 14. cap. 14 n. 4. Avila l. c. dub. 5. concl. 2. Laym. l. 3. tr. 3. p. 3. cap. 10. aliique. Rationem dant, quia vulnus illud injustè illatum occasio fuit mortis alterius; quia si vulnus illatum non fuisset, mors non fuisset secuta; ideòque non sola chirurgi, aut vulnerati negligentia, sed simul etiam ipsa vulneratio mortis causa extitit.

Oppositam tamen sententiam rectius tuentur Suarez D. 45. sect. 6. Less. l. 2. de justit. c. 9. G. Hurtado de irregul. diff. 8. n. 31. Coninch. D. 18. n. 70. & 76. Bonac. l. c. pun. 7. n. 16. Cajetan. Sotus, Sayrus, Reginald. Filliuc. Covar. & alii, quorum sententiam probabiliorē judicat Palao de censur. D. 6. p. 15. §. 5. Ratio est; quia tale vulnus leve non censetur causa proxima mortis, sed remota, & occasio tantùm, hæcque solùm remota: Ad incurrendam autem irregularitatem non sufficit quæcunque occasio mortis, sed oportet, eam proximam esse, ex qua mors sequatur; id,

Ggg 3 quod